

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
v a s á r n a p.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szilágyi György.

Égész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyilttér soronkint 40 fillér.

Bortermelésünk veszedelme.

Lesz az idén bor, sok is és jó is. A szőlőknek a fillokszera leküzdése óta való rekonstruálásától fogva nem emlékeznek rá a gazdák, hogy ilyen bőséges szüretre lett volna kilátásuk. A majusi hőség amennyire ártott a gabonaműveknek, úgy látszik, annyira használt a szőlőtőkének. Hozzáértők az ideai bortermést 30–60 százalékkal mondják magasabbnak a tavalyinál. Természetes, hogy ez a körülmény nagyon jó hatással van úgy a termelőkre és kereskedőkre, mint a fogyasztó közönségre nézve. A magyar ember már-már elszokott a jó bortól, de kilátás van rá, hogy megint módjában lesz hozzászokni. A minek több irányban érezhetjük majd üdvös hatását. A tömeg, amely rászokott a szervezetet romboló pálinkára, megint vissza fog térni a borhoz, amely sokkal egészségesebb. Alább fog szállani a sörfogyasztás is, amely rengeteg dimenziókat öltött, dacára annak, hogy a sörgyárak kartellba állottak, diktálják az árakat és — lehetetlenné tesznek minden egészséges konkurenciát. De még fontosabb körülmény az, hogy a

bortermelő gazdák friss pénzhez jutnak, jelentős összegekhez, amelyek egyszeriben nagyot lendíthetnek helyzetükön. Kilátás van rá, hogy a külföldön ismét visszanyeri jó hírnevét a magyar bor, egyúttal a külföldről is milliók és milliók jönnek be az országba.

De már sorsa az a magyarnak, hogy öröme ne legyen öröm nélkül való. A jó bortermés okozta kedvező helyzetet a legsúlyosabban befolyásolja egy tervbe vett reform, egy új alapítandó intézmény, amelynek gondolata bár sohasem született volna meg.

Ennek az új intézmények kezdeményezője nem kisebb hatalom, mint maga a magyar állam. Arról van ugyanis szó, hogy megalakul az állam fenhatósága alatt a „Vinea“ borkiviteli részvénytársaság, amely a kormánytól háromszáz-ezer illetve kétszázötvenezer korona évi szubvenciót kapna.

Súlyos csapás ez a hazai bortermelőkre és borkereskedőkre nézve. Mert a „Vinea“ amely kötelezve van bizonyos mennyiségű bort külföldön elhelyezni, a háromszáz-ezer koronányi szubvenció révén végzetes nyomást tud gyakorolni a bor árára és a borkereskedelemre. Miután köte-

lezve van egy nagy kvantumnak a külföldön való elhelyezésére, minden áron el fogja adni a bort, hogy kötelezettségének eleget tehesen. Nem kell hosszan magyarázgatni azt, hogy mihelyt a külföld arról értesül, amint hogy már is értesült, hogy a „Vinea“ el muszáj adni néhány százezer hektoliter bort a külföldi fogyasztásnak, ezt a kényszerrel arra fogja fölhasználni, hogy minél olcsóbban kapja azt meg. Miután pedig a „Vinea“ több mint egy negyed millió koronányi szubvenciót kap, megteheti azt, hogy áron alul adja a bort, mert hiszen a deficitet a szubvenció bőségesen fedezi. Ilyen formán föltétlenül le fogja szállítani a hazai bor árat és a magyar bortermelő kénytelen lesz az ő borát olcsóbban adni a nemzetközi árnál. Másik hátrányos hatás a „Vinea“nak az lesz, hogy eléggé virágzó borkereskedelmünket tönkre teszi, amiből évente ezer és ezer ember kereste eddig a kenyerét. Ugy a termelők, mint a kereskedők a leghatározottabban tiltakoznak a „Vinea“ megalapítása ellen. És ha ezeknek nem kell, akkor ugyan ki az ördögnek kell a „Vinea“?

TÁRCA.

A végzet utjai.

Mikor Loranda a legutolsó párisi divat szerinti ruhában előtte állt, szinte megreszegedett a bájos alak láttára.

— Bájos vagy! Csak az én modellem fogsz lenni. El se eresztelek. Beteg rokonodhoz ápolónőt fogadok. Itt maradsz?

— Maradok.

— Ott lakol a tulsó szobában. Ne félj. Én vigyázok rád. Ha azoktól a részeg cimboráktól megtudlak óvni, megvédelek önmagam ellen is.

— Köszönöm uram!

... Egy hónapja lakott már Loranda a művész lakásán. Ez az egy hónap elég volt arra, hogy emésztő szerelem üssön tanyát szíveikben.

Együtt ültek a műterem pamlagán.

— Ma megint bájos vagy Te istennöm

— Ne hizelegj. A szolgálód vagyok.

— Nem hizelegk. Mondani is akarok valamit Loranda: én elveszlek téged.

— Oh ne mond ezt! Olyan rossz hallani ezt a köznapi hazugságot a te édes ajkadról. Te gazdag vagy, ilyen szegény

leányt csak szeretőtökké szokjatók ti teni... Az elvevéssel csak hitegettek bennünket. Ez a mi sorsunk! Az éhség, meg a vérünk jogát, a Madonna, kihez naponként imádkozunk, egy darabig csak el tudja csittítani velünk. De aztán... a végzetünk utolér. Eleinte svájci selyemben járunk, aztán ránk un, aki előbb karjaiban ringatott bennünket. Majd rongyos ruhában datolyát árulunk a Piazza del Popolón. Végre egy ugrás a Tiber piszkos habjaiba. Ez a mi sorsunk.

— Ne beszélj így Loranda. Az első perctől valami kimondhatatlan érzés vonzott feléd, ez most már lángoló szerelemmé fajult. Nappal csak bírok magammal, de éjjel, mikor ezen a tapétafalán keresztül hallok, amint hánykódoz ágyadon, amint vergődsz a perzselő kink között, oh akkor sokszor kimegyek az erkélyre, ki a levegőre, küzdök önmagammal. Oh tudom én, hogy ezt a kis tapéta ajtót az első kopogtatásomra, az első szerelmes suttogásomra megnyitnád és nem tudnál ellentállni perzselő esőkjaimnak. De a te édes arcodon, a te szende szemedben ott lebeg valami varázs, valami intő tilalom; a te szerelmedet nem ezen a tapétaajtón keresztül, hanem az oltárnál megszerzett jogon akarom birni. Te a nőm leszel.

— Szüleid még meg is átkoznának, hogy egy senki lányát veszed el.

— Már bele is egyeztek.

— Igen?! Tudom sokat kellett kérned őket!

— Semmit. Csak azt a Madonna képet küldtem el haza, melyhez te ültél modellts azt irtam: ilyen vagy te is.

— Oh köszönöm... Érzem, hogy én nem bírom el ezt a boldogságot, én meghalok.

— Dehogy halsz te kis csacsikám!

... Az eső szitált. Hideg szél süvített végig Rómán. A kályha nélküli város csaknem megfagyott ezen a hűvös délutánon.

Loranda a műteremben rendezgette a vázlatokat, a esecsebecsüket, a szobrokat. Fázdsan húzta össze hófehér keblén a pongyolát.

Kopogtattak. Öreg, tőpörödött anyóka üpegett be.

— Jé! te vagy Lidia anyó! De régen láttalak. Ül le. Mondj valami friss pletykát. Mi újság?

— Valamit mondani jöttem.

— Szép! Halljuk!

— Kisse hosszadalmas. Légy türelemmel. Rólatok van szó.

— Rólunk? Hisz az érdekes. Kezd el.

CSARNOK.

Józanok és álmadozók.

Aranyos Médi, négy oldalt összeirtam már azokról a benyomásokról és reflexiókról, amelyek a Lacival történt beszélgetés leírásánál támadtak bennem, de az a nagy törekvés, hogy minél több költői póz legyen benne, úgy vettem észre, mondanivalóm érthetőségét, világosságát elvették. Ezeket a költői extázisokat más-korra tartogatom, vagy egyáltalában másoknak engedem át, mert a Józsinak irt leveleimet is, azt hiszem, homályossá tették. Konkrét válasznál az őszinteség és közvetlenség rovására menne.

Kellemetlen lehetett a helyzeted a Lacival való vita során, mert döntő érveivel szemben csak érzéseid lehettek, melyek Ignotusnak, Adynak és nekem adtak igazat, de ezeknek az érzéseknek nem volt erejük az ő támadásait megcáfolni. Egy nagyon sirós, érzékeny percemben olyasfélét vágnék irni erről, mint Ady; a halál rokona vagyok. Szeretem a vitatkozókat, akik ha szívük belészakad, se tudják megvédeni álláspontjukat. Én is fájón gondolok ugyanis néhány ilyen kínos helyzetre.

Azt kérdezed, ki nek van igaza, mi az igazság. Sokat gondolkodtam róla és amikor már véres verejtékkel, négy oldalon következetesen keresztül vitt érveléssel bebizonyítottam véltem látni igazamat, — akkor megcsömöröltem tőle és keresztül-huzgáltam.

Tudod, hogy aszkéta rajongója voltam az igazságnak; sőt talán te még most is azt hiszed, hogy az vagyok. Mindenféle bírálatot, véleményt epedve lestem el és vágyva vágytam elolvashatni, de mindenütt csak arra lukadtam, hogy mindenkinek igaza van, csak nekem nem lesz soha s így nyugalmam, önbizalmam sem, mert ezt az igazsághoz kötöttem. Elfáradtam és

a gerincem görbült belé, ebbe a megismerésbe. Az „Éjjeli menedékhelyben“ hallhattál olyasfélét, hogy *annak van igaza, aki hisz*. Ha hiszed hogy Ady vagy Ignotus okos ember, akkor neked igazad van, akkor te ne törődj vele, hogy őket hülyéknek, tehetségteleneknek mondják. Amit szeretsz, amiért hevülsz, ott ne enged magad megtántorítani. még ha nyilvánvaló, kézenfekvőnek is látszik tévedésed, hanem higgy, rajongj, légy fanatikus és boldog leszel. Egész életem boldogságát feláldoztam az igazság, a helyesség kutatására. Minden szó, jött legyen az bárhonnan, képes volt lelki egyensúlyomat felfordítani, örökösen kételkedve jártam. — Ezen tapasztalataimat hozom neked felvilágosításul leveledre.

Az a kissé pózoló érvelésemet is itt hozom, amelyet fent említettem, hogy lásd, mint erőlködik életosztónóm ilyen támadásokra:

Nevetségesnek tartom a Lacinak azt a megjegyzését, hogy egyesek bizonyos olvasmányok hatása alatt állanak és akkor saját gondolataikat az onnan vettek helyettesítik. Mindenki csak olyan „olvasmányok hatása alatt áll“, amelyhez hajlama is huzza. Próbálja R. nek ugyanazon olvasmányokat adni, mint amit mi olvassunk, vajjon el lesz-e tőlük bódulva vagy megfordítva. Iganis, Hatvány, Ignotus, Ady és társai az én bálványaim. (és hogy klikké szerződtek, azt jól tették, ha a kisleludiaknak szabad, úgy nekik is.) Ők az én szellemi szükségleteimnek ellátói, ők fejezik ki mindazt rendszeresen, átgondolva, amit én futólag, hevenyészve érzek. Minden soruk után vágyom, mert ők megvigasztalnak, szórakoztatnak és boldogsággal töltenek el.

Már csecsemő koromtól az egész emberiség érzelmek és gondolatainak egyenértékűségét valloam fanatikusán. Minden egyes ember összes felfogó, befogadó képessége — bizonyos kortól fogva —

adva van, hajlamai, intelligenciája (schopenhaueri) akarata megváltoztathatatlan. Ha az ember tulajdonságait meg nem változtathatja, akkor mindenkinek joga van saját képességei, tehetsége szerint való boldoguláshoz az igazolást keresni és megtalálni. Ha még egy egyetlen ember van, aki azt szereti, amit én, azt utálja, amit én azt érzi, amit én, akkor én igazolva vagyok és csak azért, mert igen sokan ellenkező izlésűek, érzésűek, nem fogjuk, mert nem is tudjuk magunkat módosítani. Mindenkinek egyformán életszükséglete, hogy tettei és érzései igazolást nyerjenek, mert akkor örökösen önbizalom nélkül, kétségek között támolyognának, vagy megőrülnének az emberek. Mindenkinek egyformán joga van életnézetét és felfogását helyesnek találni, mert az életnézetek, a világszemlélések mind egyenrangúak. Hídegen, okosan, józanon, számítón és üres szívűen is lehet tenni-venni (à la I.), de nem alsóbbbrangu az álmadozók, az ábrándozók, a kis-zsenik gondolatai és érzései sem. Ti utóbbiak, szivemből szakadtok, ti sem járhattok sorsüldözöttként társaitok közt! Ti dadogók, akik nem tudjátok azt mondani, amit szívetek akar, akik inkább tetszeni akartok tulajdonaitokkal társaitoknak, sem hogy őket céljaitokra kihasználjátok, kik tehát nem tudtok alkalmazkodni, simulni, bökölni, mert életvágyatok nem az udvariasan kierőszakolt élvezetekben, hanem az igaz, a szép és jó cselekedetekben való tetszelgésben merül ki. — Amikor látjátok, ti igazért és jóért vágyók hogy a legtöbben, akikkel érintkeztek, nem azonos tulajdonuak veletek és nem érzitek velük jól magatokat, akkor kezdetek magatok személtődni, szépeket, jókat látok meg magatokon, — az olvasmányok utján persze könnyebben — gondolkozások fejlődik, — már akinél fejlődhet — és mivel a társadalom bálványul a szépet, a jót, az igazat állította fel, természetes, hogy magatokat különbeknek érzitek, ab-

— Valami huszonegy éve Hengeressy magyar gróf hagyott nálam egy leánykát dajkaságban. A felesége leánykori botlásából származott ez a kis poronty. Lengyel Béla magyar földbirtokossal volt viszonya a grófnénak, mikor még leány volt. A gróf bosszúból elragadta a kis leányát nejétől, s megesküdött, hogy legalább is öt évig nem engedi a grófnénak látni a gyermekét, különben képes inkább elpusztítani. Ők hamarosan elváltak s a nő nemsokára férjhez ment Lengyelhez, leánykori szerelméhez, a kisleány nálam maradt. Egyszer Lengyelné Rómába jött s egy viharos éjjel el akarta csempészni tőlem a lányát. A gróf azonban neszét vette és meghusított. Nem sokára erre aztán dühösen rontott be hozzám: „Tudod e vén szipirtó, hogy mi az a maffia?“ — rivalt rám. En fázva feleltem, hogy tudom. „Hát tudd meg, hogy ennek a maffiának tagja vagyok. Vigázz magadra. Volt feleségem gyermekének meg kell halni. Érted? Fájdalmas döfést akarok annak a turbékoló két jómadárnak a szívébe szúni. Ezer lírát kapsz, ha ennek a kölyöknek hamarosan elhozod a halotti bizonyítványát.

— S ha nem tudom elhozni? kérdém.

— Akkor majd lesz szerencséd a maffiához.

Kétségbe voltam esve. Gyilkosságra nem tudtam vetemedni. A véletlen azonban segített rajtam. A te anyád, aki ballerina volt az operánál, titokban szintén hozzám adta szerelmé gyermekét, aki vézna, beteges gyermek volt. Szegény anyád mindent elkövetett, hogy bűnének gyümölcse

ne lásson napvilágot. A sok gyilkos mérreg aztán az újszülöttön bosszulta meg magát, világra jött, de látszott, hogy nem sokáig él szegényke. A gróf fenyegetése után nemsokára meg is halt. Mit tehettem volna mást? A halott leánykát fektettem Lengyelné gyermeke helyébe s úgy jelenttem be, mintha az halt volna meg. Ez a kis hazugság nekem 1000 lírát hozott és megmentettem egy életet. Tehát Loranda te nem vagy a ballerina lánya, hanem a volt grófnéé, vagyis édes testvére ennek a Lengyel festőnek. Itt van a gyűrű amit a grófné adott a Lengyelek ősi címerével. Itt van a grófné egykori levele, melyben írja, hogy kis leányának a jobb karján egy szeder az anyajegy. Tudod, hogy neked is így van. Ezek a bizonyítékok. Hallgattam eddig a titokról, féltem a gróf bosszujától, de mostanában hallottam, hogy a festő el akar venni, nem tudom igaz-e? ezt meg kell akadályoznom. A gróftól nem kell tartanom, halálán van, beadja az is a kulesot. Tehát a festőt, csakis mint testvéredet szeresd!...

A tapétaajtó kiesapódott, a festő rontott be, mint egy sebzett fenevad.

— Minden hallottam! Te szipirtó, te vén banya! Itt mért nem jöttél előbb, vagy ne jöttél volna soha. Itt mielőtt ide feltipegtél, nem nézhettél volna utána, hogy már nem keltünk-e egybe? Tudd meg te halálmadár, te kuvik, hogy már két hónapja megesküdünk és boldogok voltunk, mint senki se a földön. Miért kellett neked jönnöd? Hogy leránts bennünket a mezyból a legocsmányabb bűn

fertőjébe. Hát mért nem titkoltad ezt tovább is te vészmadár? Rothadt volna el veled ez a titok. Oh rettenetes, egy napon ilyen két csalódás! Anyámat, azt a szelíd arcú anyát, bűnszek tudni; feleségem, aki anyja is már, a leguodokabb vérfertőzést követte el velem. Ezt nem élem túl!

— Én sem, — zokogta a megtört Loranda — uram, fivérem, én veled halok.

— És te itt döglepsz meg velünk, te vén szipirtó — dörögte a férfi; megrohanta a remegő asszonyt, száját betömte, s a függönyzsinórral a kerevethöz kötözte.

Nem ember volt már az, hanem vért szomjazó vadállat.

— Imádkozz Loranda! Te még hiszel. Én itt a halálom óráján mértagadom az Istent, kétségbe vonom, hogy végtelen bölcsesség kormányozná ezt a cudar világot!

Aztán kinyitotta az összes gázsapokat. Azok sziszegtek, mint a mérges kígyók.

Sziszegve lehelték ki gyilkos lehelletüket. Elbódította őket már a fojtó lég. — A festő aléltan egy végső erőfeszítéssel gyufát gyújtott. A robbanás felemelte magasra a mennyezetet, aztán lezuhant. Vége volt a tragédiának.

... Félóra múlva a Popolo Romano küllön kiadásban jelent meg. A rikkancsok visitva hirdették Róma utcáin a szenzációt ekképen:

„Gázcsőrepedés okozta szerencsétlenség! Silány gázcsőveket szállított a vállalat! Meg volt vesztegetve! Vizsgálatot követelünk!“

... És ez a jó öreg föld azért csak forog!

rándoztak és álmodoztak magatozról, hisz nem tehettek róla, hogy nektek ilyen jó tulajdonságaitok vannak!

Amit a zsenikre vonatkozólag mond a Laci, hat bizony emberfölötti, abszolút szempontból tekintve, Torol és egy eseléd között az intelligenciabeli különbség majdnem semmi, de ha az emberiség haladását becsüli valamire, amit nem tagadhat le, mert szép és okos dolgok iránt láttam lelkesülni, akkor feltétlenül örülnie kell olyan emberek létének, akik ezt az okosat és szépet legelőször vagy a legtökéletesebben ki tudják fejteni.

Szegény „Nyugatiak“, hogy bujják, kutatják önmagukat, keresnek igazolást, a vádak: magyartalanság, betegesség, szépség hiánya miatt! Majd megedzódik a szívük, mint neked meg fog edződni és te is elmondhatod majd Balzac-kal: *nines ostababb lény a bourgeoisnál.*

Csókol: DEZSŐ.

H I R E K.

— **Váltóhamisító.** Babócsai tudósítónk írja: Czifrák Mihály babócsai lakos folyó évi május 1-én eladott egy lovat Ferencsevics Imre bolhói lakosnak 276 koronáért. Ferencsevics a vételárból 20 koronát fizetett, a többiről pedig adóslevelet adott Czifráknak, mely alá jótállóknak Jandrica Vencel és Lahlia Mihály bolhói lakosok nevét írta sajátkezűleg anélkül, hogy ezek beleegyezését kikérte volna. Időközben a jótállóknak tudomására esett a dolog és mivel Ferencsevics a nyomozás során beismerte a hamisítást, feljelentették a kaposvári kir. ügyészséghez.

— **Feltörte az ajtót.** Gergő Ferenc vendégszeretét élvezte rokona, Andik Dániel, aki aztán hálából Gergőnek használaton kívül álló első szobájába behatolt és a bennlevő zárt szekrényt feltörte és abból 287 korona készpénzt, valamint a saját ruháját és cselédkönyvét ellopta és megszökött. Andik valószínűleg Horvátországban tartózkodik szeretőjével.

— **Lovasítják a somogyi csendőrséget.** Az a szabályrendelet, amelyet az alispán előterjesztésére a vármegye a cigányok garázdálkodásainak meggátlása véget alkotott, a megyebeli csendőrségnek ad tekintélyes munkát, mert a szabályrendelet intézkedéseit nekik kell végrehajtani. Hogy kötelességüknek minél tökéletesebben megfelelhessenek, most az egész vármegyében a csendőrök közül többen lovat kapnak, úgy, hogy minden őrsön legalább két lovascsendőr lesz. Annyi kétségtelen, hogy ez az intézkedés csak hasznára válik a vármegye közbiztonságának.

— **Vakmerő kalandor.** Szuloki tudósítónk írja: Protor Sándor csavargó f. hó 19-én bement a kálmáncsai uradalmi irodába, majd az ottani tanító lakására és magát Oroszlán Pál híres rablónak adván ki, pénzt követelt, amelyből aztán a helybeli kocsmában berugott és részeg fejfel a falu végén az árokba esett, hol el is aludt. Ézalatt arra ment Csikesz István kálmáncsai kisbíró és a csavargótól 7 korona készpénzt elvette. A szuloki csendőrség mindkettőt letartóztatta.

— **Végrehajtás akadályokkal.** F. hó 23-án Homoksztyörgy községben végrehajtás volt. Sára István azonban a vég

rehajtásnak ellenszegült és a végrehajtót kisérő esendőrnök fejszével, majd nagy-késsel ment neki, mire a csendőrség letartóztatta és a szigetvári kir. járásbírósnak átadta.

— **Baleset.** Lapzártakor értesülünk, hogy Kremzír Miksa baresi lakost súlyos baleset érte. Ugyanis motorjával hazajövet egy kocsi ki akart kerülni, azonban oly szerencsétlenül, hogy motorjáról az árokba zuhant. Kremzír lakásán ápolják.

— **Gondatlanság.** Hoboli József viszontai lakos 3 éves fia az udvaron levő meg nem erősített itatóvályut magára rántotta és mire észrevették, már halott volt. A gondatlan szülőket feljelentették.

— **Megvadult lovak.** Tóth Mihály vasuti alkalmazott tegnapi napon hurockodott Szabó Sándor baresi lakos házából. A hurockodáshoz Puff Ferenc fuvaros lett megfogadva. Megrakott kocsival indulni akart, de a ház előtt levő hid, mely Szabó S. tulajdonát képezi, oly rossz állapotban volt, hogy a lovak nem akartak átmenni. Puff ennek dacára kényszeríteni akarta lovat és közben csapkodott, mire a lovak megbokrosodtak és vágatni kezdtek az Almás-utcával szemben fekvő Strasser és König-féle ház udvarára, honnét a szomszéd Kremzír-féle ház kapuján akartak kirohanni, de szerencsére a kocsis a gabonaraktár oldalán levő oszlopban fennakadt. A gyors rohanás közben Puff a kocsiról a lovak közé esett, de a rudat idejében megtudta fogni és így a földön esuszva vonszolták magukkal a lovak. Az időközben segítségül jött emberek a megakadt kocsit és lovak közül kiszabadították a fuvarost, ki erős bőrhorzsolásokat szenvedett.

— **Verekedés.** Szent István napját a homoksztyörgyi uradalmi cselédlegények a kocsmában ünnepelték meg. Mikor már a kocsmáros nem adott nekik bort, az ünnepet az utcán nótaszóval fel alá járva folytatták, mit szintén megunva, öten összeveszttek és mint jóbarátok, hogy az ünnep emlékezetes maradjon, úgy elagya-bugyálták egymást, hogy Hoppár István véresen és mellény nélkül maradt a csata-téren, mert mellényét társai teljesen letépték róla. — A duhajkodó legényeket a szuloki csendőrség feljelentette.

— **Furcsa kedvtöltés.** Kis József kálmáncsai lakos Nagy Istvánt megtámadta az utcán és először a nála volt baltával, majd mikor ennek nyele eltört, forgópisztollyal addig verte, míg eszméletlenül terült el és csak Rémes József közbelépésekor hagyta abba rémes munkáját. — Kis a hatóságknak feljelentette.

Női Élet. A magyar írónők legsajátabb, külön orgánuma gyanánt új szépirodalmi és társadalmi hetilap indul meg a fővárosban „Női Élet” cím alatt. Az új lap a maga nemében még a külföldön is egyedül fog állani, amennyiben nemcsak szellemi vezetését irányítják nőirők: Alba Nevis. R. Beck Blanka és Csicserei Orosz Adrienne, hanem minden sorát nőirők írják, akik közül Ábrányiné, Katona Klementin, Adám Éva, Albisy Katalin, Alexander Erzsé, B. Büttner Julia, R. Zalay Mária, Castelli Erna, Czöbel Minka, De Gerando Antonia, Ego, (dr. Rózsavölgyin) K. Kaffka Margit, Fayné Hentaller Mária, Gajári Böske, Gáspárné Dávid Margit, Geceze Sarolta, Gineverné Györfy Ilona, H. Szederkényi Anikó, H. magyar Kossa Izabella, Halmi Piroška, Harasztiné Récsi Jolán, Holló Sárika, Horváth Böske, Huszár Lóli, Isaás Mártha, Janda Matild, Jászai Mari, Jörgné Draskóczy Ilona, Kántor Irma, Kordina Lilly, Kövér Ilma, Krüszelvi Erzsike, L. A. y Mariska, Lengyel Gizella, M. Hrabovszky Julia, M. Kónis Aranka, Miklós Jutka, Mókó Férgegy Gizella, O'Donnell Henrikné grófné, Ritoók Emma, Szendéné Dárdai Olga, Szerlemhegyiné Móczár Jolán, Szikra (gróf Teleki Sándorné), Tormay Cecil, Tutsekne Bexheft Lilly, Ujfalussy Amabil, Vécseyne Jankovits Lujza, Weisteinné, Szluha Margit, Zemplény P. Gyuláné, Yvette (Bubics Józsefné) és még igen sokan a legjobbak tömörültek az új lap köré. A „Női Élet” elsősorban a nőkérdés nálunk is mind aktuálisabbá váló problémáit fogja hasábjain megvitatni, az erre legilletékesebb tényező — a magyar írónők — közreműködésével, de ezenkívül a szépirodalmi, gazdasági és háztartási, irodalmi és művészeti, általában minden olyan területre fogja terjeszteni figyelmét, mely a modern nő életével s így a műveltebb magyar családok gondolatkörével valami vonatkozásban van. Az érdekes új hetilap, mely képekben is be fogja mutatni egy magyar, mind a külföldi női élet kimagaslóbb egyéniségeit és eseményeit, október havában indul meg, amikor

mutatványszámot az érdeklődőknek készséggel küld a kiadóhivatal: IX., Angyal-utca 15.

— **A betegségek kifizetésének reformja.** Szerényi József kereskedelemügyi államtitkár leiratában értesítette Somogy megye alispánját, hogy a munkásbiztosítópénztár tagjainak járó betegségek kifizetésimódját megváltoztatta s ezentul a postakarékpénztár útján juttatja a segélyeket az illető pénztári taghoz.

— **Aki sikerrel akar hirdetni,** forduljon az „Altalános Tudósító” (Leopold Gyula) hirdetési osztályához, Budapest VII., Erzsébet-körut 41., ahol hirdetések az összes létező bel- és külföldi hírlapokban és naptárakban kiváló szakértelemmel, lelkiismeretesen, pontosan és szolid áron eszközölnek. Több mint 200 naptár kizárólagos képviselője, vidéki lapok központi hirdetési osztály, számos hírlap kizárólagos kezelője. Diszes újságcatalógus, képes naptárjegyzék és minden felvilágosítás a t. c. hirdetőknak díjmentesen.

Értesítés. A t. szülők ezennel tisztelettel értesítenek, hogy a baresi izr. elemi népiskolában a beírások az 1908.9. tanévre f. é. augusztus hó 31-én és szeptember hó 1-én mindenkor d. e. 9—12 óráig iskola irodahelyiségében eszközöltenek.

Az I-ső osztályba felvétetnek mindazon gyermekek, kik 6. életévüket már betöltötték, s ezt állami anyakönyvi, tanúsítvány által igazolják és himmlőltási bizonyítványukat is bemutatják.

Egy-egy tanuló beirási díja: 3 K 30 f, mely alól senki sem menthető fel, az evi tandíj 40 K, mely 4 koronás havi előleges részletekben is fizethető.

Az előadások szeptember hó 3-án kezdődnek.

Az iskolaszék.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzdeforgalomról és a pénzüpiacról.

Budapest, 1908. augusztus 27-én Csekély üzletkedv és a buzdítás hiánya jellemezték az elmúlt hét folyamán a budapesti értéktőzsde hangulatát és a forgalom az egész vonalon a legszűkebb korlátok között mozgott. Külföldi tőzsdék magasabb árjegyzései és a külpolitikai viszonyok kedvező megítélése tartották ugyan a tőzsde irányzatát nagyobb üzlet azonban nem tudott kifejlődni. A két Hitelrészvényen kívül a Rimamurányi Vasmű részvények képezték némi forgalom tárgyát; utóbbi részvények árfolyama néhány koronával javult is később azonban nagyobb realizálásokra ismét hanyottlott. Hasonlóképen a Déli vasút részvényeinek árfolyama külföldi vásárlásokra 117-ig javult, azonban szintén nem tarthatta magát és a mai napon ismét 116-on zárult.

A helyi értékek piaca szintén el volt hanyagolva, némi kereslet tárgyát a két villamos vasút, beocsini oement és a fegyver és gépgyári részvények képezték.

Az árfolyamok az elmúlt hetiekhez képest nagyjából változatlanok maradtak.

Cukrász tanoncnak

felvétetik egy jó házból való fiu — ellátással.

Oroszy S. udv. cukrász utodjánál Kaposvárrott.

Eladó esetleg bérbé adandó a koeleci csárda megfelelő melléképületekkel, kerttel, egy hold I. oszt. szántófölddel, több kiadható lakással Bares és Verőce közötti országút és négy irányban levő elágazás mellett — 10 pernyire a lukácsi állomáshoz. Tudakozodhatni özv. Bittner Jánosnál Lukácsoson (Bares mellett.)

Aki hirdetni akar

még pedig sikerrel, az forduljon a „**Általános Tudósió**” (Leopold Gyula) hirdetési osztályához, Budapest, VII., Erzsébet körút 41., ahol hirdetéseket az összes létező bel- és külföldi hírlapokban és naptárakban kiváló szakértelemmel, lelkiismeretesen, pontosan és szolid áron eszközölnék. Több mint 200 naptár kizárólagos képviselése, vidéki lapok központi hirdetési osztálya, számos hírlap kizárólagos kezelősége. Disztes újságkatalógus, képes naptárjegyzék és minden felvilágosítás a t. e. hirdetőknél díjmentesen.

PÉCSI DEÁK=OTTHON.

Az érdekelte szülők értesítetnek, hogy a következő tanévre középiskolai tanulók részére

INTERNATUS

létesítetik, amelybe ezuttal **csak korlátolt számban** vétetnek fel növendékek.

Az intézetben a növendékek felett a tanulmányi felügyeletet egy, esetleg két bennlakó működő tanár gyakorolja.

Prospektus és mindennemű felvilágosítással szívesen szolgál

Az Igazgatóság,
Pécs, Deák-utca 11.

„BARCSI NYOMDA”

KÖNYVNYOMDA, KÖNYVKÖTÉS, KÖNYV-, PAPIR- ÉS DISZMÚÁRU-KERESKEDÉS.

Megrendelhetők:

Névjegyek, meghívók, eljegyzési és esketési tudósítások, számlák, címkék és levélpapírok, borítékok. Arjegyzékek, körlevelek, hirdetmények és falragaszok.

Évi jelentések, mérlegek, kimutatások, hivatalos nyomtatványok és gyászlapok.

Rovatolt táblázatok számadásokhoz és nyilvántartásokhoz. — Röpiratok, füzetek, könyvek, folyóiratok, nagyobb művek stb.

Allami és magánhivatalok részére szükséges mindennemű nyomtatványok; továbbá hivatalos levél- és okmányborítékok minden alakban, a legjutányosabb árban.

Készít a legfinomabb kivitelben minden néven nevezendő **könyvnyomdai munkát** tisztán és csinosan a legjutányosabb árban.

Raktáron tart:

Jegyzői, egyházi nyomtatványokat, iskolakönyveket, üzleti könyveket, jegyzetkönyveket és naptárakat.

Irodai-, levél- és különféle színes papírt, selyempapírt, rajzpapírt, merített-, csomagoló-ítató-papírt és rovatolt papírt.

Tintát, tinta- és tolltartókat, különféle írónokat, bélyegző-festék és párnákat.

Irkák, tollak, tollszárak, iskolatáskák, palatáblák, rajztáblák, vonalzókat, körzőket stb.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről . . .	délelőtt	10 óra 30 perc
„	délután	5 óra — perc
„	este	9 óra 07 perc
Kanizsáról . . .	délelőtt	7 óra 17 perc
„	délután	5 óra 23 perc
„	este	7 óra 34 perc
Pákrácáról . . .	délelőtt	10 óra 52 perc
„	este	8 óra 05 perc
Somogyaszobbról	délben	12 óra 30 perc
„	este	9 óra — perc
Kaposvárról . . .	délelőtt	8 óra 05 perc
„	este	7 óra 50 perc

Barcsról indul:

Pécsre . . .	reggel	7 óra 35 perc
„	délután	1 óra 20 perc
„	délután	6 óra 25 perc
Kanizsára . . .	reggel	4 óra 42 perc
„	délelőtt	9 óra 10 perc
„	délelőtt	11 óra 10 perc
„	este	9 óra 45 perc
Pákrácsra . . .	délelőtt	8 óra 10 perc
„	este	5 óra 29 perc
Somogyaszobbra	reggel	4 óra 15 perc
„	délután	1 óra 30 perc
Kaposvárra . . .	reggel	3 óra 18 perc
„	este	5 óra 34 perc

A Szalatina felé közlekedő motorvonat

indul	reggel	2 óra 30 perc
érkezik	délelőtt	11 óra 50 perc
	reggel	8 óra 59 perc
	este	9 óra 20 perc

Ki akar mézet?

Jó ízű elsőrendű pergetett mézet **140 fillérért** kaphat kilónként

Pozsegovics Györgynél
BARCSON.

Itordó.

Mindennemű boros hordók, kádak és e szakmába vágó

kész munkák

a legjutányosabb árban szerezhetők be

Egy jó házból való fut
tanulónak **felveszek**

Pozsegovics György
kádár-mesternél BARCSON.